

Modi-nomics giver Indien håb

Af porteføljeformaler Mogens Akselsen

For at forstå betydningen og potentialet for Indien, ved valget af deres nye præsident, Narendra Modi, er man nødt til at have indsigt i mennesket og karakteren Modi. Det er Modis karaktertræk og lederskab, der frem for noget andet, kan udløse Indiens skjulte potentiale.

Narendra Modi, der i dag er 63 år gammel, voksede op i en fattig familie bestående af seks personer, hvor faderen arbejdede som tesælger ved den lokale togstation. Familien levede under små kår og boede i et hus med kun ét lille værelse. Allerede som 9-årig udviste Modi stor handlekraft, da han startede sin egen, lille butik med henblik på at fordele overskuddet til ofrene for en række oversvømmelser i lokalområdet. Som 17-årig drager Modi ud på en længere rejse gennem Indien, dels for at separere sig fra sit – i henhold til kutymen – arrangerede ægteskab, og dels for at søge åndelig inspiration og indsigt. I slutningen af denne ”rejse” ender

Modi som fuldgyldigt medlem af den højreorienterede hindu-nationalistiske organisation RSS, hvilket kommer til at udgøre fundamentet for hans fremtidige politiske virke inden for BJP-partiet, som han bliver tilknyttet i 1985. Modi er flittig, vedholdende og disciplineret, og med sine taktiske evner og evnen til at eksekvere får han i de følgende år en central placering i partiet. Modis hastige advancement resulterer i, at han, trods manglende erfaring inden for politisk lederskab, bliver opstillet som spidskandidat til posten som Chief Minister for delstaten Gujarat i 2001 og vinder valget.

” Det billede, der tegner sig af Modi, på baggrund af hans opvækst og resultater i Gujarat, er, at han forfølger sine mål med vedholdenhed uden at skele til populisme og korrupsion.

Fra oktober 2001 til maj 2014 formår Modi, ved hjælp af sin forandringsvillighed og sit visionære, men bestemte lederskab, at øge væksten i Gujarat fra 2,8 pct. til ca. 11 pct. årligt. Arbejdsløsheden minimeres til 1 pct., (mod Indiens ca. 4 pct.), fattigdommen reduceres markant i landområderne, og der etableres den nødvendige infrastruktur. I regionen skabes et af Indiens bedste erhvervs klimaer. Det gunstige erhvervs klima i Gujarat kommer bl.a. til udtryk ved, at nyetablerede virksomheder bliver mødt med erhvervsvenlige startpakker samt et proaktivt og imødekommende embedsapparat. Gujarat er desuden en af de få delstater i Indien, som døgnet rundt kan tilbyde stabil strømforsyning til 97 pct. af husholdningerne samt garantere mindst 8 timers strømfor-

syning til landbrugets vandingsanlæg. Den længerevarende stabile strømforsyning til landbruget har været en medvirkende årsag til, at landbrugssektoren er vokset med ca. 11 pct. i perioden fra 2001 til 2010, hvilket er det dobbelte af, hvad andre indiske delstater har formået i samme periode. Også inden for det sociale område, såsom uddannelse og sundhed, er der sket markante fremskridt i kraft af højere produktivitet og kvalitet via målrettede offentlige bevillinger.

” Spørgsmålet er nu, hvad en individualist som Modi kan gøre for Indien, der som bekendt lider under manglende strukturreformer, høj strukturel inflation og underskud på betalingsbalancen.

Det billede, der tegner sig af Modi, på baggrund af hans opvækst og resultater i Gujarat, er, at han forfølger sine mål med vedholdenhed uden at skele til populisme og korrupsion, samt at han forholder sig empatisk til fattigdom. Han er desuden fortaler for ”minimalstaten”, der som bekendt indbefatter mindst mulig bureaukrati og langsigtet fokus. Efter sigende sover Modi kun 4-5 timer hver nat og begynder dagen senest kl. 5.00 om morgenen. De første telefonmøder med udvalgte ministre er planlagt fra kl. 6.30, og arbejdsdagen varer typisk 17-18 timer. Under sin valgkamp lykkedes det Modi at gennemføre 437 store valgmøder og 5.827 offentlige video-sessioner (heraf 2.000 sessioner via 3D-konferenceteknologi). Det siges, at han har talt til ca. 600 mio. mennesker i perioden.

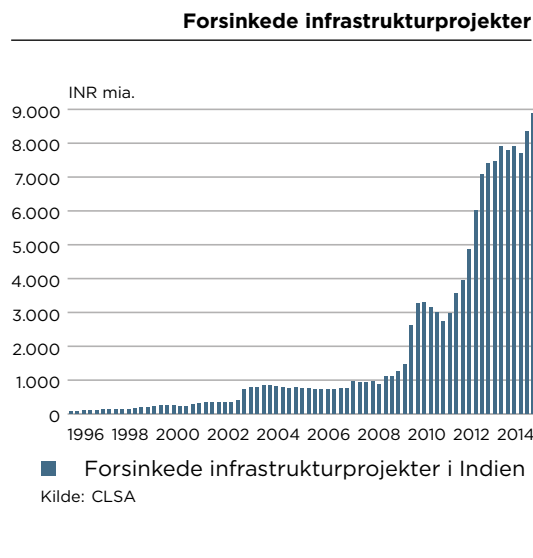
” Såfremt Modi kan gentage succesen fra Gujarat på nationalt plan, er vejen banet for udrulningen af store sociale og økonomiske forandringer over den kommende årrække.

Modi har desuden aldrig tabt et valg. Modi fratrådte sin post som Chief Minister i Gujarat tilbage i maj 2014 i forbindelse med, at han og BJP-partiet vandt præsidentvalget med et absolut flertal i underhuset og bred opbakning fra befolkningen. Det er ikke sket siden 1984, at et parti vinder flertallet uden andre partier, hvilket giver Modi et ekstremt stærkt mandat til at føre forandringspolitik.

Spørgsmålet er nu, hvad en individualist som Modi kan gøre for Indien, der som bekendt lider under manglende strukturreformer, høj strukturel inflation, underskud på betalings- og statsbalancen, korrupsion, fattigdom samt et langsommeligt bureaukrati. Svaret er klart. En mand som Modi er formentlig lige præcis det, Indien har brug for med henblik på at komme gennem det økonomiske dødvande, som landet har befundet sig i de seneste mange år. Såfremt Modi kan gentage succesen fra Gujarat på nationalt plan, udnytte sit flertal i underhuset samt skabe et samlet flertal i parlamentet ved at inkludere alliancepartier, er vejen banet for udrulningen af store sociale og økonomiske forandringer over den kommende årrække.

Allerede en uge efter sin indsættelse proklamerede Modi en markant anderledes struktur og arbejdsmoral blandt sine ministre og topembedsmænd. Det første tegn kom i forbindelse med Modi's udnævnelse af ministre, hvor han med et snuptag nedbragte antallet fra ca. 72 ministre, i den tidligere koalitionsregering UPA, til kun 45. Ydermere har han sammenlagt adskillige ministerier og komitéer og gennemført en række forenklinger, blandt andet i form af implementering af elektronisk sagsbehandling i forbindelse med projektkodkendelse. Samtlige tiltag har til formål at effektivisere beslutningsprocesserne samt at undgå fastfrysninger og magtkampe. Modi har endvidere indført en regel om, at alle ministre fremadrettet skal møde senest kl. 9.00 i ministeriet og forsætte arbejdet indtil kl. 21.00. En beslutning, der sendte chokbølger gennem den skare af topembedsmænd og ministre, som har været vant til først at møde ind ved frokosttid. Enkelte har anonymt udtalt til pressen, at ændringen påvirker deres helbred. Modis svar var helt kontant: ”I det tilfælde, må man finde sig en anden beskæftigelse”.

Figur 1:

At så strenge midler er nødvendige til at starte med, kan ses tydeligt af figur 1, der viser, at antallet af strandede infrastrukturprojekter beløber sig til ca. 9.000 mia. rupees (ca. 800 mia. DKK) – som følge af bureaukrati og korruption – hvilket svarer til ca. 8 pct. af BNP eller en tredobling siden 2008.

Sammenlagt drejer det sig om mere end 400 projekter, herunder bl.a. investeringer som, ved hjælp af en velfungerende administration, nemt kan genstartes. Hertil kommer et stort antal projekter, som blev opgivet på forhånd af samme årsag. Siden den 11. juni i år har den nye regering, via den såkaldte PMG-komité, allerede godkendt 155 af de mere end 400 projekter. Det står således klart, at en af Modis vigtigste opgaver består i at gennemføre infrastrukturprojekter i alle dimensioner.

” Det står således klart, at en af Modis vigtigste opgaver består i at gennemføre infrastrukturprojekter i alle dimensioner.

En optimering af administrationsstrukturen og de såkaldte flaskehalse vil formentlig kunne afhjælpe den vedvarende høje inflation, som presser renterne såvel som fødevarerpriserne op og dermed medfører ulige levevilkår for den fattigste del af befolkningen. Dette er et eksempel på en negativ spiral, hvor de høje renter tynger de private investeringer samt det generelle aktivitetsniveau.

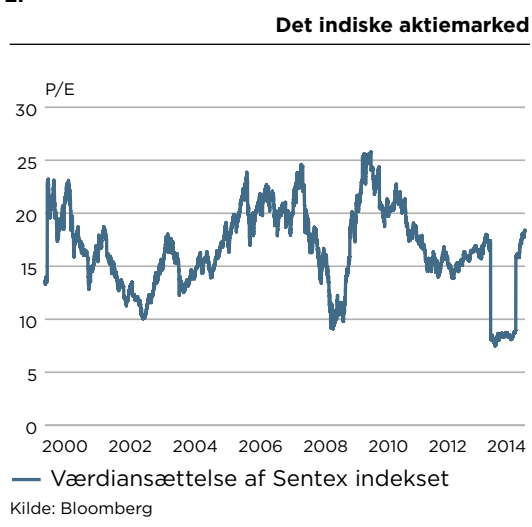
Grundet manglende infrastruktur inden for køletransport og logistik går så meget som ca. 40 pct. af alle fødevarer tabt i Indien. I den relation kan man, fra både BJP-valgmanifestet samt hidtidige udmeldinger udlede, at netop reformer relateret til landbrugs- og fødevarersektoren vil være i fokus, da man ønsker at øge produktiviteten såvel som kvaliteten. Over de næste et til to år kan vi desuden forvente en lang række reformer, som sigter mod optimering inden for bl.a. skatte- og afgiftsopkrævning, den finansielle sektor, energisektoren, den offentlige administration (minimalstat), industrisektoren samt udenlandske investeringer. Dertil kommer Modis vision om at bygge 100 ”smart cities” ved at fremme brugen af internettet i alle aspekter, (”I-ways instead of highways”), samt at hæve såvel uddannelsesniveaueet som fagligheden blandt befolkningen.

Hvorledes og hvornår disse hensigtserklæringer udmøntes i konkrete politikker, står stadig uklart på nuværende tidspunkt. Det er dog vores indtryk, at arbejdet i de forskellige ministerier er i fuld gang. Umiddelbart efter sin indsættelse forlangte Modi en 100-dages plan fra hvert enkelt ministerium, hvilket vidner om Modis konstruktive utålmodighed, når det gælder administrative opgaver.

Det forventes endvidere, at fortidens brug af populistiske politikker i form af tilskud, subsidier og ensidige overførsler står over for en væsentlig neddrogning, hvilket bl.a. implicerer en hel eller delvis liberalisering af priserne på benzin og diesel. Ydermere vil mange grupperinger i samfundet formentlig opleve en kortvarig forringelse af velfærden, som følge af førnævnte betydelige omvæltninger. Modi har ved gentagne lejligheder givet udtryk for, at den kortvarige forringelse er et nødvendigt skridt på vejen mod at løse Indiens strukturelle problemer.

Forventningerne til Modi er efterhånden anselige, hvilket også kan udledes af udviklingen på det indiske aktiemarked, hvor værdiansættelsen er steget i 2014 – som det ses i figur 2. Der tegner sig dermed et billede af, at Indiens mulighed for – via reformer – at udnytte landets uforløste potentiale ikke har været større i mange år.

Figur 2:

Sagt med andre ord, hvis ikke Modi formår at forandre og forbedre Indien til et mere nutidsvarende samfund, er det svært at forestille sig hvem, der kan løfte opgaven. Til trods for at aktiemarkedet på nuværende tidspunkt ikke er billigt i traditionel forstand, er det – såfremt Modi får succes – ikke overvurderet. Og i det tilfælde vil vi opleve øget indtjeningsfremgang i de indiske virksomheder.

Den umiddelbart største trussel udgøres af Modis eventuelle bortgang. Han fremstår som en dedikeret personlighed, der målrettet og sikkert forfølger sine overbevisninger og hverken lader sig fordreje af lobbyisme eller korrupsion. Modis karisma har da også allerede givet genklang i Delhi, hvilket også betyder, at han vil skabe sig mange fjender på sin vej. Dette faktum udgør en risiko, som vi ikke kan ignorere.

” Hvis ikke Modi formår at forandre og forbedre Indien til et mere nutidsvarende samfund, er det svært at forestille sig hvem, der kan løfte opgaven.

Vi forventer, med Modi ved roret, at den økonomiske, politiske og finansielle udvikling i Indien – som et resultat af ”Modi-nomics” – vil være en af de bedste globale historier, der vil udspille sig over de næste tre til fem år.